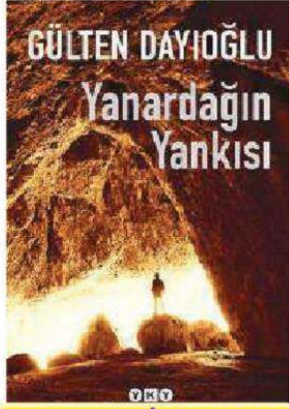

OKUDUKÇA YAZMA DÜRTÜM DE GÜÇLENDİ

● Sizin kaleminizden çıkanlarla nesiller büyüdü. Yıllardır çocuk ve gençlik edebiyatı deyince akla gelen ilk isimsiniz. Nasıl tutundunuz edebiyata?

Yeni kuşaklara hizmet verebilmek için sürekli olarak kendimi, kalemimi yenileme çabası içinde yaşıyorum. Bu tetikte olma hali beni yorsa da okurlarım tarafından böylesine sahiplenilmek beni çok onurlandırıyor. Bu onur hali ise adeta hücrelerimi yeniliyor. Seksen altı yaşuma karşın, hâlâ “Yanardağın Yankısı” gibi bir kitap yazabilmemin kaynağı, kuşaklar boyu beni okuyan okurlarımın içtenlikli ilgisidir. Sözüün tam burasında, her yaştan okurumu sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Edebiyata nasıl tutunduğuma gelince, Kütahya 30 Ağustos İlkokulu üçüncü sınıfında öğreniyken, öğretmenim Ayşe Bumin, yazılı anlatım ödevlerime bakarak, “Sen yazma yeteneğiyle dünyaya gelmişsin. Gelecekte yazar olacağını düşünüyorsun” demişti. “Nasıl yazar olunur?” soruma yanıt olarak beni, tarihi Vahit Paşa Kütüphanesi’ne götürdü. Görevliye, “Bu çocuğun kitap okuyarak zihinsel ve ruhsal olarak beslenmesi gerekiyor. Gelecekte yazar olabileceğini düşünüyorum. Okumazsa yazamaz” türünden sözler söyledi. Okuya okuya bu günlere geldim. Okumak yanında yazma-

Sayfa Sayısı : Baskı Yılı
344 : **2021**
Yayinevi: Yapı Kredi Yayınları

Gülten Dayıoğlu ile Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkan son romanı “Yanardağın Yankısı”nı konuştuk.

ya da erken yaşta başladım. Hukuk Fakültesi’nden ayrıldıktan sonra, Çapa Öğretmen Okulu’nda, dışarıdan sınavlara girerek, ilkokul öğretmeni diplomamı aldım. Bu aşamadan sonra çocuklar için yazmaya yöneldim.

HEDEFLERİME ULAŞTIM

● Çocuk ve gençlik üzerine yazmak neden önemli oldu sizin için?

Çünkü ben olanaksızlıklar nedeniyle yazar olarak yetiştirilemedim. O açığı kitap okuyarak kapatmayı başardım. Hayatta ve yazarlıkta hedeflerime ulaştım. Ana dilimi kavram ve kurallarını okullarda

öğrenmiştim. Ama yeterli değildi dil bilğim. O kavram kuralları temel edinerek düzenli kitap okuyup anadilime egemen oldum. Kitaplardaki kahramanlardan insan tiplerini, olumlu-olumsuz olay örgülerinde karşılaşacağım sorunları ve sorun çözme yöntemlerini öğrendim. Hayal kurmayı, düzgün konuşmayı, kitaplardan edindiğim sözcük dağarcığımla zenginliğiyle becerbildim. Kendimi anlatmayı, başkalarını anlamayı da bol çeşitli sözcük dağarcığımla başardım.

Çocuk ve gençler için yazarken kendi çabalarımın da esinlendim. Bana göre,

ZİHNİNİ VE RUHUNU BESLİYOR

● Kahramanınızdan bahsedelim biraz; Dero’dan. Gerçek bir öteki, toplumdan tamamıyla dışlanmış. Neden böyle bir karakter üzerinden anlatmak istediniz?

Dero sıradışı bir çocuk olduğundan ailesinin kedinden utandığını erken anlı-

yor. Ancak mağaraya sadece bu yüzden yerleşmiyor. O mağaraya, zihnini, ruhunu, duyarlarını besleyerek çiçek gibi açılmak dürtüsüyle içgüdüsel olarak konuşlanıyor. Açıkçası, özgün yapısının bilincine varınca, insanlar arasında

kitap çocuk ve gençler için yaşam koçudur. Kitap zihnin besinidir. Bedensel beslenmemiz kadar önemlidir kitap okumak. Hayat başarısında yazık ki örgün öğretimde edinilen kalıplaşmış bilgiler yeterli olamıyor. Pek çok kişide diplomalar yeterli kalıyor. Bu nedenle diplomalı işsizlerin sayısı katlanarak artıyor.

● Dünya üzerine düşünmesini istiyorsunuz okurlarınızın. Romanınızın da bu anlamda öğretici bir katmanı var. Çocuk ve gençlik edebiyatında bu öğreticilik ve nitelikli kurgu birbirini nasıl destekliyor?

Kitapta, dünyamız ve yaşamla ilgili olarak topyekün bilinçlenme ve farkındalık yaratma konularında belirtilen görüşler, didaktizm parantezinin dışında kalmaktadır. İnsanı insan kılan kavramları içeren evrensel söylemleri, didaktizm olarak değerlendirmek, dünyamızın dayanılmaz baş ağrıları ve insanların vurdu duymazlığını hafife almak olur. Dero, sayısız kitapta, filmde, dijital oyunlarda işlenen, dünyayı kurtaran kahraman olarak algılanırsa, kolaya kaçılmış olur. Kitaptan doya doya beslenmek için, Dero’nun varoluş öyküsündeki özellikleri göz önüne almak gerekiyor. Onun insan türevi olarak yaratılmasındaki derinliği, genç okurlarımın, hücrelerine kadar sezineyip anlamlandıracaklarına yürekte inanıyorum. Üstelik bu doğrultuda kimbilir nice düşler kurup, nice nice Dero’lar yaratacaklardır. Ege YATIR

kalırsa, dikkatinin dağılacağını, özgünlüğünün belirginleşemeyeceğini apaçık kavramış durumda. Onun bu tutumu, sıradan bir engellinin, toplumda ötekileştirilmesi görüşü olarak algılanırsa, yine kolaya kaçılmış olur.